

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/81/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712206351
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3712206351.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti o maloleté deti S., nar. XX.XX.XXXX a H., nar. XX.XX.XXXX D., bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v A. N., deti rodičov O. D. bytom A. XXX/X-XX, A. N. a S. S., bytom B. XXX/XX, O., o zníženie výživného, o odvolaní otca

proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. júna 2012, č.k. 6P/53/2012-55, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie výživného. Súd prvého stupňa porovnal pomery v čase poslednej úpravy výživného a v súčasnej dobe a dospel k záveru, že v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti zo strany otca. Konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 22.09.2010, č.k. 7P/42/2010-52 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2010, č.k. 5CoP/91/2010-89, boli maloleté deti S. a H. zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu po 100 Eur mesačne na každé dieťa od 01.08.2009. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 07.12.2011, č.k. 7P 71/2011-52 bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý s odôvodnením, že od určenia výživného došlo k zmene pomerov na strane oboch rodičov, pričom táto zmena spočíva v tom, že obom poklesol ich mesačný príjem. V odôvodnení citovaného rozsudku je konštatované, že aj keď otcovi v porovnaní s dobou určenia výživného podstatne klesol jeho mesačný zárobok, túto nepriaznivú finančnú situáciu si otec zaviniel sám tým, že na vlastnú žiadosť uzatvoril dohodu o rozviazaní pracovného pomeru u svojho bývalého zamestnávateľa S. V., a.s. O. N., kde zarábala priemerne 15.405,- Kč mesačne, hoci iné lepšie platené zamestnanie zabezpečené nemal. V dôsledku odvolania otca detí, Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 29.03.2012, č.k. 19CoP/10/2012-65 rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 10.04.2012. Už 23.05.2012 doručil otec detí súdu nový návrh na zníženie výživného od 01.01.2012. Zo správy o zárobku otca mal súd prvého stupňa za preukázané, že jeho priemerná netto mzda je od septembra 2011 do apríla 2012 288,60 Eur mesačne. Súd prvého stupňa konštatoval, že potreby detí tým, že sú staršie, ale aj tým, že začnú navštevovať materskú školu vzrástli. Od 01.06.2012 matka detí dostáva opäť rodičovský príspevok 190 Eur mesačne. Súd prvého stupňa poukázal na to, že zmenu pomerov vo svoj neprospech si zapríčinil otec detí sám tým, že sa bezdôvodne pripravil o výhodnejšie zamestnanie, kde dosahoval priemerný zárobok viac ako 15.000,-Kč mesačne a v súčasnosti pracuje v zahraničí za oveľa nižší zárobok. To však nemôže mať vplyv na to, aby otec platil na deti menšie výživné ako mu bolo určené predchádzajúcimi rozhodnutiami.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí, domáhal sa jeho zmeny tak, že jeho návrhu na zníženie výživného bude vyhovené. Vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne skutkové zistenia. Poukázal na skutočnosť, že matka maloletých detí má rovnakú vyživovaciu povinnosť

ako otec, avšak matka sa vyhýba zamestnaniu a neposkytuje deťom dostatočnú starostlivosť. Uviedol, že jeho zárobok predstavuje 285 Eur netto mesačne. Dôvodil, že na každom pojednávaní mu je vytykané, že pracoval v O. N. s vyšším zárobkom. Poukázal však na to, že výpoveď dal zo zdravotných dôvodov, ktorú skutočnosť nespomínal, nakoľko sa hanbil. Ďalej poukázal na to, že matka sa zbavila majetku, nakoľko darovala byt svojmu otcovi a jeho manželke. Uviedol, že matka detí na súdoch klame, priviedla ho do platobnej neschopnosti, nespavosti, nervozity a je znechutený z toľkej nespravodlivosti, ktorá panuje v A. N.. Považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za nespravodlivé.

Matka detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že maloletý H. je od narodenia často chorý, v súvislosti s čím má zvýšené náklady na jeho potreby. Poukázala na to, že otec v O. N., vo firme S. V., a.s. ukončil sám pracovný pomer výpoveďou, najmä z dôvodu, aby platil menšie výživné, čím sa vzdal výhodnejšieho zamestnania. Uviedla, že otec nemá záujem o deti, svoje deti nenavštevuje skoro vôbec a keby nemal vyživovaciu povinnosť, tak si na svoje deti ani nespomenie. Tvrdenie otca, že sa vyhýba práci, považovala za nepravdivé. Má záujem zamestnať sa na jednu smenu, keď budú obidve deti v škôlke, obe deti si vyžadujú jej neustálu pozornosť, snaží sa zabezpečiť im všetko, čo ich veku prináleží v rámci jej možností. Mala za to, že otec sa vyhýba akémukoľvek plateniu výživného, pričom je slobodný, vozí sa na aute, ktoré kúpil na matkine meno, na dome mu robia plastové okna, je silný fajčiar, kupuje si značkové oblečenie, a preto jeho tvrdenia o nepriaznivej finančnej situácii považovala za účelové. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 2 písm. a/, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Skutkové i právne závery uvedené v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd považuje za správne, v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odvolací súd preskúmal z hľadiska odvolacích námietok otca a zhodne s názorom súdu prvého stupňa mal za to, že na strane otca detí nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

Ust. § 78 veta prvá Zákona o rodine umožňuje zmeniť výšku výživného, pokiaľ nastane zmena pomerov. Výživné sa totiž určuje vždy podľa stavu, ktorý je daný v čase rozhodovania súdu o tomto nároku detí. Plynutím času môže nastať akákoľvek zmena pomerov súvisiaca s vekom detí a s tým spojenými zvýšenými nákladmi na ich výživu a môže nastať i zmena pomerov na strane rodičov, ktorá spravidla súvisí s ich zárobkovými, osobnými a majetkovými pomermi. Výživné však možno zmeniť len v prípade výraznejšej zmeny rozhodujúcich okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia tak na strane oprávneného, ako aj na strane povinného výživné platiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného postupoval v súlade so zásadami uvedenými vo vyššie citovaných ustanoveniach, v ktorých je zakotvená vyživovacia povinnosť rodičov k deťom a vymedzené kritériá podľa jej rozsahu tak, že obidvaja rodičia prispievajú na výživu detí podľa svojich schopností, možností, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletých detí sa už návrhom zo dňa 11.10.2011 domáhal zníženia výživného na maloleté deti S. a H., na každé dieťa po 40 Eur mesačne s účinnosťou od 01.10.2011 v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7P/71/2011. Okresný súd v Považskej Bystrici rozsudkom zo dňa 7. decembra 2011, č.k. 7P/71/2011-52 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29. marca 2012, č.k. 19CoP/10/2012-65 návrh otca na zníženie výživného zamietol. V odôvodnení citovaných súdnych rozhodnutí je konštatované, že otec si svoju súčasnú nepriaznivú finančnú situáciu zavinil sám tým, že nerozvážne k 31.10.2010 rozviazal pracovný pomer u zamestnávateľa S. V., a.s., O. N., kde dosahoval priemerný mesačný zárobok 15.405,-Kč, hoci iné rovnako alebo lepšie zaplatené zamestnanie zabezpečené nemal. Takéto konanie otca súd vyhodnotil ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku bez dôležitého dôvodu a pri rozhodovaní o návrhu otca súd vychádzal z princípu potenciality príjmov, nakoľko nebol preukázaný žiadny dôvod ospravedlňujúci otca, aby sa vzdal výhodnejšieho zamestnania. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2012. Už dňa 23.05.2012 sa otec maloletých detí domáhal opätovne novým návrhom zníženia výživného na maloleté deti s účinnosťou od 01.01.2012 s poukazom na to, že dosahuje priemerný mesačný zárobok 288,60 Eur mesačne. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že potreby maloletých detí vzrástli, nakoľko obe začnú navštevovať materskú škôlku, matka detí je na predĺženej materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 190 Eur mesačne. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by mohla mať za následok zníženie výživného otca na maloleté deti. Aj v tomto konaní bolo potrebné vychádzať z toho, že otec si svojím správaním zapríčinil svoju súčasnú nepriaznivú finančnú situáciu sám, keď u predchádzajúceho zamestnávateľa S. V., a.s., O. N. ukončil pracovný pomer na vlastnú žiadosť dohodou. Pokiaľ otec dôvodil, že pracovný pomer v Českej republike ukončil z dôvodu, že sa chcel zamestnať na Slovensku a stretávať sa pravidelne s deťmi, resp. požiadať o zverenie detí do osobnej starostlivosti, tieto tvrdenia otca považoval odvolací súd za účelové. Z výpovede matky na pojednávaní pred súdom prvého stupňa vyplýva, že otec nemá o deti záujem, nenavštevuje ich takmer vôbec. Rovnako neopodstatnené boli aj odvolacie námietky otca, že pracovný pomer u bývalého zamestnávateľa S. V. a.s., O. N. ukončil zo zdravotných dôvodov. Aj keď otec predložil v odvolacom konaní lekárske potvrdenie o chronickej liečbe krížovej chrčtice, z tohto potvrdenia nevyplýva, že trpel týmto ochorením aj počas trvania pracovného pomeru u predchádzajúceho zamestnávateľa S. V. a.s., O. N. a že zo zdravotných dôvodov ukončil pracovný pomer dohodou. Za danej situácie treba vyvodiť, že otec si zapríčinil svoju súčasnú nepriaznivú finančnú situáciu sám, pričom táto skutočnosť nemôže byť na úkor jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Za tohto stavu boli odvolacie námietky otca neopodstatnené.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

§ 219 ods. 1

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné